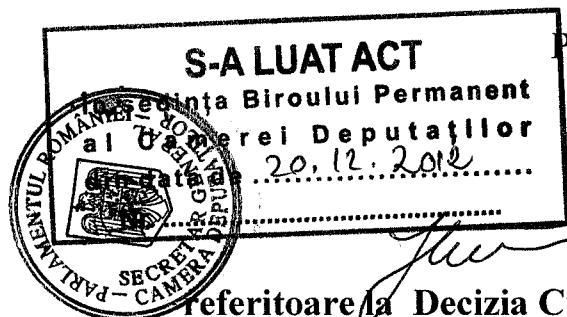

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

INFORMARE

referitoare la Decizia Curții constituționale nr. 956 din 13 noiembrie 2012, cu privire la dispozițiile art.151 alin.(2) din Legea nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

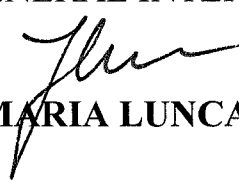
Către: Biroul permanent al Camerei Deputaților

De la: Secretarul general al Camerei Deputaților

Vă informăm că prin Decizia nr.956 din 13 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 12 decembrie 2012, definitivă și general obligatorie, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art.151 alin.(2) din Legea nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice **sunt constituționale în măsura în care se interpretează că nesoluționarea contestațiilor și necomunicarea în termenul legal al hotărârilor Comisiei Centrale de Contestații, respectiv ale comisiilor de contestații care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații nu împiedică accesul la justiție.**

Anexăm alăturat, Decizia Curții Constituționale nr. 956/2012.

SECRETAR GENERAL INTERIMAR

ILEANA MARIA LUNCAN

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

INFORMARE

referitoare la Decizia Curții Constituționale nr. 956 din 13 noiembrie 2012, cu privire la dispozițiile art.151 alin.(2) din Legea nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Către: Secretarul general al Camerei Deputaților

De la: Departamentul legislativ

Vă informăm că prin Decizia nr.956 din 13 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.838 din 12 decembrie 2012, definitivă și general obligatorie, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art.151 alin.(2) din Legea nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice **sunt constituționale în măsura în care se interpretează că nesoluționarea contestațiilor și necomunicarea în termenul legal al hotărârilor Comisiei Centrale de Contestații, respectiv ale comisiilor de contestații care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații nu împiedică accesul la justiție.**

Anexăm alăturat, Decizia Curții Constituționale nr. 956/2012.

**SECRETAR GENERAL INTERIMAR
ILEANA MARIA LUNCAN**

**ȘEF DEPARTAMENT
LAURA RITEȘ**

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 61/1162CP 10.12.2012.

PARLAMENTUL
ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
PREȘEDINTE
Intrare Nr. 1/2322/v2
20 12 Luna 12 Ziua 10

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

SG
Ștefănescu

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București 40, România

Telefon: (+40-1) 312 34 84; 335 62 09 Fax: (+40-1) 312 43 59; 335 62 09

Internet : <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosarele nr.896D/2012, nr.977D/2012, nr.1097D/2012 și nr.1193D/2012

dep. leg. lab.
nota BP
IST BP
Zgorean

Doamnei
Valeriu Ștefan Zgorean

Președintele Camerei Deputaților

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDICTIONALĂ
67 02 / 10 -12- 2012
Nr.

În temeiul art.31 alin.(4) din Legea nr.47/1992, vă comunicăm, alăturat, în copie, Decizia nr.956 din 13 noiembrie 2012, definitivă și obligatorie, prin care Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art.151 alin.(2) din Legea nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt constituționale în măsura în care se interpretează că nesoluționarea contestațiilor și necomunicarea în termenul legal a hotărârilor Comisiei Centrale de Contestații, respectiv ale comisiilor de contestații care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații nu împiedică accesul la justiție.

Vă asigurăm de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTE,

Augustin Zgorean

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosarele nr.896D/2012, nr.977D/2012, nr.1097D/2012 și nr.1193D/2012

DECIZIA nr.956
din 13 noiembrie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.149 și art.151
din Legea nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice**

Augustin Zegrean	- președinte
Petre Lăzăroiu	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Ion Predescu	- judecător
Tudorel Toader	- judecător
Puskás Valentin Zoltán	- judecător
Patricia Marilena Ionea	- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public,
procuror Carmen-Cătălina Gliga

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art.149 și art.151 din Legea nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Sindicatul cadrelor militare disponibilizate în rezervă și în retragere, în calitate de reprezentant al membrilor săi Emil Pătrășcanu și Gheorghe Țuțuianu, în Dosarele nr.2326/103/2011 și nr.2334/103/2011 ale Curții de Apel Bacău – Secția I civilă, de Curtea de Apel Cluj – Secția I civilă, din oficiu, în Dosarul nr.9354/117/2011 și de Constantin Dumitrache în Dosarul nr.7401/120/2011 al Curții de Apel Ploiești – Secția I civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 25 octombrie 2012 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea la data de 13 noiembrie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Deciziile nr.708 din 9 aprilie 2012 și nr.709 din 9 aprilie 2012, pronunțate în Dosarele nr.2326/103/2011 și nr.2334/103/2011, **Curtea de Apel Bacău – Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.151 din Legea nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.**

Excepția a fost ridicată de Sindicatul cadrelor militare disponibilizate în rezervă și în retragere, în calitate de reprezentant al membrilor săi Emil Pătrășcanu și Gheorghe Țuțuianu, cu prilejul soluționării recursurilor formulate împotriva Sentințelor civile nr.1281/C/28 septembrie 2011 și nr.1287/C/28 septembrie 2011, pronunțate de Tribunalul Neamț în Dosarele nr.2326/103/2011 și nr.2334/103/2011.

Prin Încheierea din 15 mai 2012, pronunțată în Dosarul nr.9354/117/2011, **Curtea de Apel Cluj – Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.149 din Legea nr.263/2010.**

Excepția a fost ridicată, din oficiu, de instanța de judecată cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr.839 din 26 ianuarie 2012, pronunțată de Tribunalul Cluj în Dosarul nr.9354/117/2011, sentință prin care acțiunea formulată de reclamantul Vasile Popa a fost respinsă ca inadmisibilă, întrucât nu a fost îndeplinită procedura prealabilă de contestare a deciziei de pensionare la Comisia Centrală de Contestații.

Prin Încheierea din 7 iunie 2012, pronunțată în Dosarul nr.7401/120/2011, **Curtea de Apel Ploiești – Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.149 alin.(1) și (2) și art.151 alin.(2) din Legea nr.263/2010, excepție ridicată de Constantin Dumitrache.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin, în esență, următoarele:

1. Procedura administrativă prealabilă reglementată de art.149 din Legea nr.263/2010 are, în realitate, un caracter jurisdicțional, contravenind, astfel, dispozițiilor art.21 alin.(4) din Constituție. În acest sens, invocă prevederile din Regulamentul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale din 2 mai 2011 privind organizarea, funcționarea și structura Comisiei Centrale de Contestații din cadrul Casei Naționale de Pensii Publice, care reglementează în art.13 și art.14 procedura de soluționare a contestațiilor de către această comisie.

2. În situația în care procedura administrativă prealabilă reglementată de textele de lege criticate nu este urmată, instanța de judecată va respinge acțiunea ca inadmisibilă. De asemenea, neformularea contestațiilor împotriva deciziilor de pensionare în termenul legal face ca aceste decizii să devină definitive, astfel că modul de stabilire a pensiei nu mai poate fi supus analizei instanței de judecată, încălcându-se, prin urmare, dispozițiile art.21 din Constituție.

2. Art.151 din Legea nr.263/2010 prevede posibilitatea atacării în instanță a hotărârilor Comisiei Centrale de Contestații, respectiv ale comisiilor de contestații care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații, dar nu se referă și la situația când aceste comisii nu răspund contestațiilor formulate împotriva deciziilor de pensionare în termenul de 45 de zile prevăzut de art.150 alin.(4). Astfel, procedura prealabilă de contestare a deciziei de pensionare se desfășoară în fața unei unice comisii la nivel național, fapt de natură a îngreuna cu adevărat accesul la instanță într-un termen rezonabil, fiind evident și notoriu faptul că, raportat la numărul mare de contestații adunate de la nivelul întregii țări în fața unui unic organism abilitat să le soluționeze, termenul legal de soluționare nu poate fi respectat. Neavând o hotărâre emisă de aceste comisii, titularul dreptului la pensie nu se poate adresa instanței de judecată. În același

timp, legea nu prevede posibilitatea atacării direct în instanță a deciziilor de pensionare.

Prevederile art.151 alin.(2) din Legea nr.263/2010 împiedică accesul liber la justiție și pentru că, în urma emiterii hotărârii Comisiei Centrale de Contestații, „aceasta din urmă admite total sau parțial contestația și retrimite dosarul pentru revizuire casei de pensii emitente inițial, spre a emite o nouă decizie de pensie. Împotriva acesteia, pensionarul nu poate introduce direct acțiuni în justiție, întrucât nu a epuizat faza procedurii prealabile. Casa de pensii poate emite o nouă decizie de pensie[...]. Aceasta va fi urmată de o nouă contestație la decizia de pensie tot către Comisia Centrală de Contestații și așa mai departe...”

Curtea de Apel Bacău – Secția I civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Curtea de Apel Ploiești – Secția I civilă apreciază că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor art.21 din Constituție, întrucât alin.(4) al acestui articol se referă doar la procedurile prealabile administrative cu caracter jurisdicțional, iar nu și la cele fără caracter jurisdicțional, așa cum este procedura reglementată de art.149 din Legea nr.263/2010.

În conformitate cu dispozițiile art.30 alin.(1) din Legea nr.47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.d) din Constituție, precum și ale art.1 alin.(2), ale art.2, 3, 10 și 29 din Legea nr.47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art.149 și art.151 din Legea nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.852 din 20 decembrie 2010, dispoziții potrivit cărora:

- Art.149: „(1)*Deciziile de pensie emise de casele teritoriale de pensii și de casele de pensii sectoriale pot fi contestate, în termen de 30 de zile de la comunicare, la Comisia Centrală de Contestații, respectiv la comisiile de contestații care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații.*

(2)*Procedura de examinare a deciziilor supuse contestării reprezintă procedură administrativă prealabilă, obligatorie, fără caracter jurisdicțional.*

(3)*Comisia Centrală de Contestații funcționează în cadrul CNPP.*

(4)*Deciziile de pensie necontestate în termenul prevăzut la alin. (1) sunt definitive.”;*

- Art.151: „(1)*Hotărârile Comisiei Centrale de Contestații, respectiv ale comisiilor de contestații care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații se comunică persoanelor în cauză și caselor teritoriale de pensii sau caselor de pensii sectoriale interesate, după caz, în termen de 5 zile de la adoptare.*

(2) Hotărârile prevăzute la art. 150 alin. (3) pot fi atacate la instanța judecătorească competentă, în termen de 30 de zile de la comunicare.

(3) Hotărârile prevăzute la art. 150 alin. (3) care nu au fost atacate la instanțele judecătorești în termenul prevăzut la alin. (2) sunt definitive.”

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că prevederile de lege criticate contravin următoarelor texte din Constituție: art.21 privind accesul liber la justiție și art.44 referitor la dreptul de proprietate. De asemenea, invocă încălcarea următoarelor texte din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale: art.6 privind dreptul la un proces echitabil, art.17 referitor la interzicerea abuzului de drept și art.18 referitor la limitarea folosirilor restrângerilor drepturilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege criticate fac parte din Capitolul VIII al Legii nr.263/2010– „*Jurisdicția asigurărilor sociale*”. Prevederile acestui capitol stabilesc că persoanele nemulțumite de modul de stabilire a pensiei pot contesta deciziile de pensie emise de casele teritoriale de pensii și de casele de pensii sectoriale, în termen de 30 de zile de la comunicare, la Comisia Centrală de Contestații, respectiv la comisiile de contestații care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații. Termenul de soluționare a acestor contestații este de 45 de zile de la data înregistrării acestora, iar hotărârile pronunțate se comunică persoanelor în cauză și caselor teritoriale de pensii sau caselor de pensii sectoriale interesate, după caz, în termen de 5 zile de la adoptare. Această procedură are caracterul unei proceduri administrative prealabile, obligatorii, fără caracter jurisdicțional.

Art.151 alin.(2) din Legea nr.263/2010 prevede posibilitatea atacării în instanță a hotărârilor Comisiei Centrale de Contestații, respectiv ale comisiilor de contestații care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații într-un termen de 30 de zile de la comunicare.

Față de criticile formulate de autorii excepției de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

1. Critica referitoare la încălcarea prevederilor art.21 alin.(4) din Constituție are în vedere faptul că, deși art.149 alin.(2) din Legea nr.263/2010 caracterizează aceasta procedură ca fiind una „*administrativă prealabilă, obligatorie, fără caracter jurisdicțional*”, în realitate, din cuprinsul art.13 și 14 din Regulamentul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale din 2 mai 2011 privind organizarea, funcționarea și structura Comisiei Centrale de Contestații din cadrul Casei Naționale de Pensii Publice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 9 mai 2011, reiese că această procedură are caracter jurisdicțional, astfel că obligativitatea acesteia este neconstituțională.

Curtea constată, însă, că această critică nu vizează conținutul prevederilor Legii nr.263/2010, ci pe cel al Regulamentului Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale nr.2/2011. Or, potrivit dispozițiilor art.29 alin.(1) din Legea nr.47/1992, Curtea Constituțională este competentă a se pronunța doar cu privire la „*neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare*”. Aceste dispoziții se referă la lege *stricto sensu*, ca act adoptat de Parlament și promulgat de Președintele României, astfel că nu acoperă și sfera actelor administrative emise în aplicarea legilor, ce pot fi contestate însă în fața instanțelor de contencios administrativ.

2. În ceea ce privește critica potrivit căreia, în cazul neparcurgerii procedurii prealabile obligatorii, titularul dreptului la pensie ar fi împiedicat de la a se adresa justiției, cu încălcarea art.21 și, în subsidiar, a art.44 din Constituție, Curtea reține că, reglementând această procedură, legiuitorul a urmărit degrevarea instanțelor de judecată de o mare parte a cauzelor privind drepturile de asigurări sociale prin interpunerea comisiilor de contestații în procedura de soluționare a acestora. Astfel, pensionarii pot supune deciziile de pensii controlului comisiei de contestații fără a mai parcurge procedura, în

principiu de mai lungă durată, din fața instanțelor de judecată și, numai în situația când nu sunt mulțumiți de hotărârile acestei comisii, pot să le supună analizei instanței de judecată. O astfel de procedură nu poate fi privită ca aducând *eo ipso* atingere dreptului de acces liber la justiție, chiar dacă are caracter obligatoriu, atât timp cât, ulterior parcurgerii sale, persoana interesată se poate adresa instanței de judecată. Prevederile art.21 din Constituție nu interzic existența unei astfel de proceduri administrative prealabile și nici obligativitatea acestora atât timp cât nu are un caracter jurisdicțional.

De altfel, în același sens s-a pronunțat Curtea Constituțională și prin Decizia nr.121 din 9 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.149 din 8 martie 2010, în care a statuat că „instituirea unei proceduri administrative prealabile, obligatorii, fără caracter jurisdicțional nu este contrară principiului liberului acces la justiție cât timp decizia organului administrativ poate fi atacată în fața unei instanțe judecătorești.”

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat prin Hotărârea din 23 iunie 1981, pronunțată în cauza „*Le Compte, Van Leuven și De Meyere contra Belgiei*” par.51, ori Hotărârea din 26 aprilie 1995, pronunțată în cauza „*Fischer contra Austriei*” par.28, că imperative de suplețe și eficacitate, pe deplin compatibile cu protecția drepturilor protejate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, pot justifica intervenția prealabilă a unor organe administrative care nu îndeplinesc condițiile cerute de art.6 par.1 din Convenție. Ceea ce impun, însă, dispozițiile acestui articol convențional este ca decizia unei asemenea autorități să fie supusă controlului ulterior exercitat de un organ de plină jurisdicție, adică un „*tribunal*” în sensul Convenției.

Faptul că, prin neparcurgerea acestei proceduri, ori prin nerespectarea termenelor legale, cel interesat ar putea pierde dreptul de acces la justiție nu este nici el de natură să demonstreze neconstituționalitatea procedurii administrative prealabile analizate.

Astfel, așa cum Curtea a statuat în mod constant în jurisprudența sa, „liberul acces la justiție semnifică faptul că orice persoană se poate adresa instanțelor judecătorești pentru apărarea drepturilor, a libertăților sau a intereselor sale legitime, iar nu faptul că acest drept nu poate fi supus niciunei condiționări.

Mai mult, exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât cu respectarea cadrului legal stabilit de legiuitor, care, potrivit art.126 alin.(2) din Constituție, are legitimarea constituțională de a stabili procedura de judecată. Aceasta implică și reglementarea unor termene, după a căror expirare valorificarea dreptului nu mai este posibilă.”

În acest sens este Decizia nr.1033 din 14 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.722 din 29 octombrie 2010.

Prin urmare, având în vedere cele reținute, Curtea urmează a respinge și această critică de neconstituționalitate, ca fiind neîntemeiată.

3. În continuare, analizând criticile aduse în mod special prevederilor art.151 alin.(2) din Legea nr.263/2010, Curtea reține că, potrivit celor susținute de autorii excepției de neconstituționalitate, în urma emiterii hotărârii Comisiei Centrale de Contestații, „aceasta din urmă admite total sau parțial contestația și retrimite dosarul pentru revizuire casei de pensii emitente inițial, spre a emite o nouă decizie de pensie. Împotriva acesteia, pensionarul nu poate introduce direct acțiune în justiție, întrucât nu a epuizat faza procedurii prealabile.”

De asemenea, autorii excepției critică faptul că art.151 alin.(2) din Legea nr.263/2010, prin redactarea sa restrictivă, în sensul posibilității de a ataca în instanță doar hotărârile comisiilor de contestații, iar nu și direct deciziile de pensionare, creează, în fapt, un obstacol pentru accesul la justiție în situația în care aceste comisii nu răspund contestatarilor în termenul prevăzut de lege.

Față de prima critică de neconstituționalitate, Curtea reține că aspectele de neconstituționalitate invocate provin dintr-o eronată interpretare a textului de lege criticat.

Astfel, este evident lacunară interpretarea potrivit căreia pensionarul nu ar putea niciodată supune controlului judiciar hotărârea Comisiei Centrale de Contestații. Acest raționament omite faptul că, deși prin hotărârea pronunțată Comisia Centrală de Contestații poate dispune recalcularea pensiei și emiterea unei noi decizii de pensionare de către casa de pensii, totodată această hotărâre poate fi atacată în instanță, potrivit art.151 alin.(2) din Legea nr.263/2010.

De asemenea, rezultat al unei interpretări eronate pare a fi și critica referitoare la faptul că textul de lege criticat ar bloca accesul la justiție al celor care, deși s-au adresat comisiilor de contestații, nu au primit o hotărâre de la acestea în termenul legal.

Astfel, Curtea apreciază că, în măsura în care o persoană face dovada îndeplinirii cerințelor legii de a se adresa comisiei de contestații pentru soluționarea cererilor referitoare la drepturile de asigurări sociale și a faptului că termenul legal pentru soluționarea și comunicarea acestora a fost depășit, instanțele de judecată, în virtutea rolului lor activ prevăzut de art.129 alin.(5) din Codul de procedură civilă, nu ar putea respinge ca prematură ori inadmisibilă acțiunea, ci ar proceda la soluționarea acesteia pe fond. Aceasta nu exclude demersul prealabil al instanței de a obține răspunsul pe care comisia l-a dat contestației formulate potrivit art.149 din Legea nr.263/2010.

Invocarea din oficiu a excepției de prematuritate a acțiunii în justiție nu este posibilă, de vreme ce dispozițiile art.109 alin.(3) din Codul de procedură civilă prevăd că *„neîndeplinirea procedurii prealabile nu poate fi invocată decât de către pârât prin întâmpinare, sub sancțiunea decăderii.”* Pe de altă parte, invocarea acestei excepții de către comisiile de contestații ar echivala cu invocarea propriei culpe.

Cu toate acestea, așa cum o demonstrează practica judiciară invocată de autorii excepției, unele instanțe de judecată interpretează prevederile art.151 alin.(2) din Legea nr.263/2010 ca un obstacol de a se adresa justiției nu doar în situația în care contestatorul nu a parcurs procedura administrativă prealabilă

obligatorie, ci și în cazul în care acesta a făcut toate demersurile necesare, dar comisia de contestații nu a soluționat cererea în termenul legal. Textul de lege în discuție, prin redactarea sa lacunară, dă posibilitatea unei astfel de interpretări ce are drept consecință încălcarea dreptului fundamental de acces liber la justiție.

Curtea, prin Decizia nr. 953 din 19 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.53 din 23 ianuarie 2007, a statuat că existența oricărui impediment administrativ, care nu are o justificare obiectivă sau rațională și care ar putea până la urmă să nege accesul liber la justiție, încalcă în mod flagrant prevederile art. 21 alin. (1) - (3) din Constituție.

Într-adevăr, prevederea dreptului de acces la justiție, în condițiile în care aceasta poate fi obstrucționat sau amânat fără termen din motive imputabile unui organ administrativ, poate pune în discuție afectarea acestui drept, ori chiar lipsirea sa de substanță. Astfel, împrejurările care pot aduce atingere dreptului de acces liber la justiție trebuie căutate nu doar în modul de reglementare a acestui drept, ci și în modalitatea prin care, în practică, acesta se poate realiza în funcție de condițiile existente. Făcând trimitere la raționamentul Curții Europene a Drepturilor Omului, statuat încă din anul 1979, în Hotărârea pronunțată în cauza „*Airey contra Irlandei*”, instanța de contencios constituțional reține că, asemenea Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Constituția României nu are ca scop să apere drepturi teoretice sau iluzorii, ci concrete și efective.

Or, interpretarea dată dispozițiilor art.151 alin.(2) din Legea nr.263/2010 în sensul că acestea ar putea amâna fără limită de timp realizarea drepturilor titularilor dreptului de pensie poate fi privită, fără îndoială, ca o atingere a dreptului de care aceștia trebuie să se bucure potrivit art.21 din Constituție.

Curtea apreciază că înlăturarea oricărei posibile interpretări a legii de natură să limiteze accesul liber la justiție se impune cu atât mai mult în contextul avut în vedere cu cât acesta privește realizarea dreptului la pensie.

Astfel, deși pronunțate într-un alt context, considerentele Deciziei nr.874 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, au în prezenta cauză o deosebită relevanță: „Scopul pensiei este acela de a compensa în perioada pasivă a vieții persoanei asigurate contribuțiile vărsate de către aceasta la bugetul asigurărilor sociale de stat în temeiul principiului contributivității și de a asigura mijloacele de subzistență a celor care au dobândit acest drept în condițiile legii (perioadă contributivă, vârstă de pensionare etc.) Astfel, statul are obligația pozitivă de a lua toate măsurile necesare realizării acestei finalități și de a se abține de la orice comportament de natură a limita dreptul la asigurări sociale.

Deși sumele plătite cu titlu de contribuție la asigurările sociale nu reprezintă un depozit la termen și, prin urmare, nu pot da naștere vreunui drept de creanță asupra statului sau asupra fondurilor de asigurări sociale (Decizia Curții Constituționale nr. 861 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 22 ianuarie 2007), ele îndreptățesc persoana care a realizat venituri și care a plătit contribuția sa la bugetul asigurărilor sociale de stat să beneficieze de o pensie care să reflecte nivelul veniturilor realizate în perioada activă a vieții.

Cuantumul pensiei, stabilit potrivit principiului contributivității, se constituie într-un drept câștigat, astfel încât diminuarea acesteia nu poate fi acceptată nici măcar cu caracter temporar. Prin sumele plătite sub forma contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale, persoana în cauză, practic, și-a câștigat dreptul de a primi o pensie în cuantumul rezultat prin aplicarea principiului contributivității.”

Având în vedere cele reținute, Curtea apreciază că dispozițiile art.151 alin.(2) din Legea nr.263/2010 sunt constituționale în măsura în care se interpretează că nesoluționarea contestațiilor și necomunicarea în termenul legal a hotărârilor Comisiei Centrale de Contestații, respectiv ale comisiilor de contestații care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale,

Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații nu împiedică accesul la justiție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art.146 lit.d) și al art.147 alin.(4) din Constituție, precum și al art.1-3, al art.11 alin. (1) lit. A. d) și al art.29 din Legea nr.47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ **În numele legii**

Decide :

1. Constată că dispozițiile art.151 alin.(2) din Legea nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, care au format obiectul excepției de neconstituționalitate ridicate de Sindicatul cadrelor militare disponibilizate în rezervă și în retragere, în calitate de reprezentant al membrilor săi Emil Pătrășcanu și Gheorghe Țuțuianu, în Dosarele nr.2326/103/2011 și nr.2334/103/2011 ale Curții de Apel Bacău – Secția I civilă și de Constantin Dumitrache în Dosarul nr.7401/120/2011 al Curții de Apel Ploiești – Secția I civilă, sunt constituționale în măsura în care se interpretează că nesoluționarea contestațiilor și necomunicarea în termenul legal a hotărârilor Comisiei Centrale de Contestații, respectiv ale comisiilor de contestații care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații nu împiedică accesul la justiție.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.149 și art.151 alin.(1) și (3) din Legea nr.263/2010, excepție ridicată de Sindicatul cadrelor militare disponibilizate în rezervă și în retragere, în calitate de reprezentant al membrilor săi Emil Pătrășcanu și Gheorghe Țuțuianu, în Dosarele nr.2326/103/2011 și nr.2334/103/2011 ale Curții de Apel Bacău – Secția I civilă, de Curtea de Apel Cluj – Secția I civilă, din oficiu, în Dosarul nr.9354/117/2011 și de Constantin Dumitrache în Dosarul nr.7401/120/2011 al Curții de Apel Ploiești – Secția I civilă.

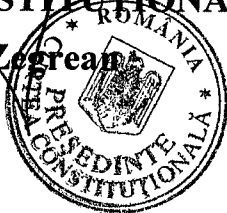
Prezenta decizie se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2012.

**PREȘEDINTELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE,**

Augustin Zegrean

**MAGISTRAT-ASISTENT,
Patricia Marilena Ionea**